

# James Corbett: NAŠI VŮDCI JSOU PSYCHOPATI (VIDEO CZ DAB, 54 min + Přepis)

- CZ24 News | 22. dubna 2023

## **Přepis:**

Psychopatie, stejně jako schizofrenie, je jednou z těch psychologických poruch, které vstoupily do lidového nářečí navzdory tomu, že většina lidí neví, co to znamená. Vezmeme-li si příklad z 88. dílu podcastu Corbettova reportu s názvem „Jste programováni“, zdá se, že jsme byli naprogramováni, abychom si psychopatii spojovali s tímto:

Z filmu Mlčení jehňátek (1991): Komisař se mě jednou pokusil otestovat... snědl jsem jeho játra s fazolemi.

Jako každá správná lež má i mylná představa, že všichni psychopati jsou vyšinutí sérioví vrazi a pravděpodobně i kanibalové, svůj prvek pravdy, neboť je snadno prokazatelné, že psychopati jsou v trestním systému zastoupeni nadměrně. A ano, mnoho slavných sériových vrahů z historie byli kliničtí psychopati, jako například Ted Bundy.

Ale elementární logika nám říká, že to, že mnoho zločinců a sériových vrahů jsou ve skutečnosti psychopati, neznamená, že všichni psychopati jsou zločinci a sérioví vrazi. Ve skutečnosti je ještě znepokojivější, že existuje mnoho psychopatů, s nimiž se setkáváme v každodenním životě, aniž bychom věděli, že tito lidé jsou ve skutečnosti psychopati. Tím se ovšem začínáme dostávat do oblasti toho, co to vlastně psychopat je? A jak přesně poznáte, že je někdo psychopat? No, v posledních čtyřech desetiletích se většina lidí pro tuto odpověď obrací na doktora Roberta Harea. J

e emeritním profesorem na univerzitě v britské Kolumbii a uznávaným psychopatologem a psychofyziologem, který pomáhal vyvinout klinický diagnostický test psychopatie před téměř 35 lety. Velmi poučné webové stránky dr. Harea na toto téma lze nalézt na adrese hare.org. a na ní najdete odkaz na některé články, které byly o práci dr. Harea napsány, včetně článku s názvem Psychopati mezi námi od Roberta Hercze. A já bych z toho článku rád citoval.

Cituji: „Jako každý vědec Hare má rád dobré hádanky. A to byl dostatečný důvod k tomu, aby udělal kariéru na psychopatech. „Byly to mimořádně zajímavé lidské bytosti,“ řekl. Všechno na nich vypadalo paradoxně. Dokázali dělat věci, které spousta jiných lidí nedokázala. Lhát, krást, znásilňovat, vraždit, ale vypadali naprosto normálně. A když jste s nimi mluvili, zdáli se být v pořádku. Byla to záhada. Napadlo mě, že se ji pokusím rozluštit.

Hare přijel na UBC v roce 1963 s úmyslem navázat na svůj doktorandský výzkum o trestech. Říkalo se, že někteří vězni na tresty nereagují. A Hare odešel do federální věznice v New Westminsteru v Britské Kolumbii, aby tyto extrémní případy našel. Našel jich mnoho. Ve své mrazivé knize z roku 1993 o psychopatii „Bez svědomí: Znepokojivý svět psychopatů mezi námi“ cituje vzpomínky jednoho subjektu: „Moje matka, nejkrásnější člověk na světě.

Byla silná, tvrdě pracovala, aby se postarala o čtyři děti, krásný člověk. Když jsem chodil do páté třídy, začal jsem jí krást šperky. Víte, nikdy jsem tu mrchu pořádně nepoznal. Šli jsme každý svou

cestou.“ Pro svou první práci, dnes již klasickou, Hare nechal své svěřence sledovat odpočítávací časovač. Když dosáhl nuly, dostali neškodný, ale bolestivý elektrický šok, zatímco elektroda přilepená na prstech jim měřila pocení. Normální lidé se s postupujícím odpočítáváním začali potit a nervózně očekávali šok. Psychopati se nepotili. Nebáli se trestu, což pravděpodobně platí i mimo laboratoř.

V knize Bez svědomí cituje psychopatického násilníka, který vysvětluje, proč je pro něj těžké vcítit se do svých obětí. Mají strach, že? Víte, já tomu moc nerozumím. Sám jsem se bál a nebylo to nepříjemné. V jiné studii Harea byly dobrovolníkům promítány skupiny písmen. Některá z nich byla nesmyslná, některá tvořila skutečná slova.

Úkolem subjektu bylo stisknout tlačítko vždy, když rozpoznal skutečné slovo, zatímco Hare zaznamenával dobu reakce a mozkovou aktivitu. Nepsychopati reagovali rychleji a vykazovali větší mozkovou aktivitu, když zpracovávali emocionálně zatížená slova, jako je znásilnění nebo rakovina, než když viděli neutrální slova, jako je strom. U psychopatů Hare nezjistil žádný rozdíl. Pro ně znásilnění a strom mají stejný emocionální dopad. A to žádný.

Další zajímavý objev učinil Hare pozorováním gest rukou, kterým se říká úderý, jež lidé dělají při mluvení. Výzkum ukázal, že taková gesta dělají víc než jen to, že dodávají našim slovům vizuální důraz. Mnoho lidí například při telefonování gestikuluje. Zdá se, že pomáhají našemu mozku najít slova. Proto se frekvence úderů zvyšuje, když má někdo problémy s hledáním slov nebo když mluví druhým jazykem místo mateřštiny.

Ve své práci z roku 1991 Hare a jeho kolegové uvádějí, že psychopati, zejména když mluví o věcech, které by měli považovat za emocionální, například o své rodině, produkují vyšší frekvenci úderů než normální lidé. Je to, jako by emocionální řeč byla pro psychopata druhým jazykem, v podstatě cizím jazykem. Tři desetiletí těchto Hareových a dalších studií potvrdila, že mozek psychopatů pracuje jinak než náš, zejména při zpracování emocí a jazyka.

Hare to kdysi ilustroval na Nicole Kidmanové, která si ho pozvala do Hollywoodu, aby jí pomohl připravit se na roli psychopatky ve filmu V moci posedlosti. Zajímala se, jak by mohla divákům ukázat, že s její postavou je něco zásadně špatně. „Tady je scéna, kterou můžete použít,“ Hare říká. „Jdete po ulici a stane se nehoda. Auto srazilo dítě na přechodu, kolem se shromáždí dav lidí, vy přijdete, dítě leží na zemi a všude kolem teče krev.“

Ušpiníte si boty od krve, podíváte se dolů a řeknete si: „Do prdele. Podíváte se na to dítě tak trochu se zájmem, ale nejste odpuzena ani zděšena. Jen vás to zajímá. Pak se podíváte na matku. A jste opravdu fascinována matkou, která je emotivní a pláče. Po několika minutách se otočíte a vrátíte se domů. Jdete do koupelny a cvičíte se v napodobování mimiky matky. Pak se odmlčí a řekne: „To je psychopat, někdo, kdo nechápe, co se děje po citové stránce. Ale chápe, že se stalo něco důležitého.“ Konec citace.

Je to samozřejmě fascinující téma, o to víc fascinující, že se seriózně vědecky zkoumá teprve asi 60 až 70 let. Předtím byly samozřejmě příznaky psychopatie již nějakou dobu diagnostikovány a chápány, ale samotná psychopatie jako termín vynalezena nebyla. Tato porucha byla hozena do jednoho pytle pod obecným označením morální nedostatečnost.

Teprve v roce 1941 a po vydání stěžejního díla Harvey Cleckleyho „Maska přičetnosti“ byl proveden seriózní vědecký výzkum samotné psychopatie. Možná se však moji posluchači ptají, jakou souvislost má tato konkrétní nemoc s typy témat, kterým se zpravidla věnujeme na Corbettově reportu, který je samozřejmě silně zaměřen na zpravodajství a politiku.

Myslím, že lepší pochopení toho, co tato nemoc je a jak funguje v naší dnešní společnosti, lze nalézt z tohoto úryvku od Marthy Stoutsové z knihy Sociopat odvedle. Cituji: Představte si, že nemáte svědomí, žádné, žádné pocity viny nebo výčitky svědomí, ať uděláte cokoli, žádný omezující pocit zájmu o blaho cizích lidí, přátel nebo dokonce členů rodiny.

Představte si, že nemáte žádné potíže se studem, ani jednou za celý svůj život. Bez ohledu na to, jaký sobecký, líný, škodlivý nebo nemorální čin jste udělali. A předstírejte, že pojem zodpovědnosti je vám neznámý, kromě toho, že ho ostatní zřejmě přijímají bez otázek jako naivní hlupáci. A teď k této podivné fantazii přidejte schopnost zatajit před ostatními lidmi, že vaše psychické složení je radikálně odlišné od jejich. Protože všichni jednoduše předpokládají, že svědomí je mezi lidmi univerzální, skrytá skutečnost, že jste bez svědomí, je téměř bez námahy.

V žádném ze svých přání nejste zdržováni pocitem viny nebo studem a ostatní vás nikdy nekonfrontují kvůli vaší chladnokrevnosti. Ledová voda ve vašich žilách je tak bizarní, tak zcela mimo jejich osobní zkušenost, že na váš stav málokdy vůbec zavítají. Jinými slovy, jste zcela zbaveni vnitřních zábran a to, že si záměrně děláte, co se vám zlíbí, bez výčitek svědomí, je pro svět pohodlně neviditelné. Můžete dělat vůbec cokoli. A přesto vaše podivná výhoda oproti většině lidí, které drží na uzdě svědomí, zůstane s největší pravděpodobností neodhalena. Jak budete žít svůj život? Co uděláte se svou obrovskou a tajnou výhodou a s odpovídajícím handicapem svědomí ostatních lidí?

Odpověď bude do značné míry záviset na tom, jaké jsou vaše touhy, protože lidé nejsou všichni stejní. Ani ti hluboce bezohlední nejsou všichni stejní. Někteří lidé, ať už mají svědomí, nebo ne, dávají přednost snadné setrvačnosti, zatímco jiní jsou plní snů a divokých ambicí. Někteří lidé jsou geniální a talentovaní, někteří jsou přihlouplí, a většina, ať se svědomím nebo bez, jsou někde mezi. Existují lidé násilní a nenásilní, jedinci, kteří jsou motivováni touhou po krvi, a ti, kteří takové choutky nemají. Pokud vás násilím nezastaví, můžete dělat cokoli.

Pokud jste se narodili ve správnou dobu s určitým přístupem k rodinnému jmění a máte zvláštní talent vybičovat nenávist a pocit deprivace druhých lidí, můžete zařídit zabití velkého počtu nic netušících lidí. S dostatkem peněz toho můžete dosáhnout z velké dálky a můžete bezpečně sedět a spokojeně přihlížet. Šílené a děsivé a reálné asi u 4 % populace.

Míra výskytu anorektických poruch příjmu potravy se odhaduje na 3,43 %. Považuje se téměř za epidemii, a přesto je toto číslo o zlomek nižší než míra výskytu antisociální osobnosti. Vysoce profilové poruchy klasifikované jako schizofrenie se vyskytují jen asi u 1 % populace, což je pouhá čtvrtina míry antisociální osobnosti. Centrum pro kontrolu a prevenci nemocí uvádí, že míra výskytu rakoviny tlustého střeva v USA považovaná za alarmující je asi 40 lidí na 100 tisíc, což je 100krát nižší než míra antisociální osobnosti.

Vysoký výskyt sociopatie v lidské společnosti má hluboký dopad na nás ostatní, kteří musíme žít na této planetě, a to i na ty z nás, kteří nebyli klinicky traumatizováni. Jedinci, kteří tvoří tato 4 %, vysávají naše vztahy, naše bankovní konta, naše úspěchy, naši sebeúctu, náš samotný klid na zemi. Přesto je překvapivé, že mnoho lidí o této poruše nic neví, a pokud ano, myslí jen na násilnou psychopatii, sériové vrahy, masové vrahy, lidi, kteří nápadně mnohokrát porušili zákon a kteří, pokud budou dopadeni, budou naším právním systémem uvězněni, možná i odsouzeni k smrti.

Větší počet nenásilných sociopatů mezi námi, lidí, kteří často neporušují zákony do očí bijícím způsobem a proti nimž náš formální právní systém neposkytuje téměř žádnou obranu, si běžně neuvědomujeme a obvykle je ani neidentifikujeme. Většina z nás si nedokáže představit žádnou shodu mezi naplánováním etnické genocidy a řekneme nevinným lhaním svému šéfovi o spolupracovníkovi. Ale psychologická shoda nejenže existuje, ale je mrazivá, prostá a hluboká.

Souvislost spočívá v absenci vnitřního mechanismu, který nás bije do očí, emocionálně řečeno, když se rozhodneme pro něco, co považujeme za nemorální, neetické, nedbalé nebo sobecké. Většina z nás se cítí mírně provinile, když sníme poslední kousek dortu v kuchyni, nemluvě o tom, co bychom cítili, kdybychom se záměrně pustili do ubližování druhému člověku.

Ti, kdo nemají vůbec žádné svědomí, jsou skupinou sami pro sebe, ať už jsou to vraždící tyrani, nebo jen bezohlední sociální odstřelovači. Přítomnost či nepřítomnost svědomí je hluboké lidské rozdělení, pravděpodobně významnější než inteligence, rasa nebo dokonce pohlaví.

To, co odlišuje sociopata, který žije z práce druhých, od toho, kdo občas vykrádá samoobsluhy, nebo od toho, kdo je současným zbohatlíkem, nebo co dělá rozdíl mezi obyčejným rváčem a sociopatickým vrahem, není nic jiného než sociální postavení, motivace, intelekt, touha po krvi nebo prostá příležitost. To, co všechny tyto lidi odlišuje od nás ostatních, je naprosto prázdná díra v psychice, kde by měla být nejrozvinutější ze všech humanizačních funkcí. Konec citace.

To je velmi silná formulace toho, co je právě v sázce, pokud jde o naši schopnost pochopit a rozpoznat psychopatii. Pokud má Martha Stoutová pravdu, pak jeden z 25 lidí dokáže způsobit druhým neuvěřitelnou bolest, aniž by pocítil výčitky svědomí. To skutečně vytváří v lidské populaci velmi hlubokou a skutečnou propast mezi těmi, kteří jsou schopni soucitu a empatie a těmi, kteří skutečně nejsou schopni pochopit emoce druhých, natož se o ně zajímat.

Co to znamená pro lidskou společnost, zejména pro společnost, která byla strukturována hierarchickým způsobem shora dolů, v níž velmi málo elit získává prostřednictvím své kontroly nad finančními, korporátními, vládními a vojenskými strukturami, které nám vládou, téměř úplnou kontrolu nad rozsáhlými částmi populace? Pro vyjádření této otázky se obraťme k rozhovoru mezi Alanem Wattem a Alexem Jonesem v pořadu Alex Jones Show.

AJ: Když se podíváte na ty skutečné elity, jsou degenerovaní jako křížení psi, mají nejrůznější psychické problémy, zdravotní problémy. Ve skutečnosti křížení s faraony s Brity s Francouzi... vede to k šílenství. Oni říkají, že jsme všichni duševně nemocní, a oni dělají z normálního lidského chování duševně nemocné, kromě jejich psychopatického chování. Říkají, že je to dobré.

AW: Přesně tak. Dokonce i Platón o tom všem před 2300 lety řekl: Můžeme šlechtit vlastnosti pro vůdce, kteří chtějí šlechtit určité emocionální vlastnosti. Máme psychopaty, kteří jsou mezigeneračně v čele tohoto světového systému, kteří opravdu věří, že jsou jediní rozumní lidé na Zemi.

AJ: Jo, potkal jsem jich hodně. A opravdu se vyžívají v tom, že jsou nad vámi. A kvůli tomuto postoji ztratili základní lidskost. A jsou tak uzavření, ale jsou specializovaní dravým způsobem, aby byli jen čistými stroji na podvody a manipulaci. A oni milují otupělý dobytek, mají oslavy vysmívající se dobytku. A pak říkají, že když je tak snadno zmasakrují, že si to ten dobytek zaslouží, přitom je to lidstvo.

AW: Ano. Přesně tak. Vždycky uvádím přirovnání k farmáři na poli, který vezme krávé nohy a pak ji kopne a nenávidí ji, protože nemůže vstát. Svými machinacemi shodili lidi do naprosté bída, zejména od 20. století do současnosti. Všechny jejich hry jsou hrány v chudobě. A pak obviňují lidi ze stavu, v němž se nacházejí. To je stejný druh podivné pokřivené mentality toho zemědělce, co krávé vezme nohy.

AJ: Vezměte si Královskou komisi pro populaci, financovanou Jeho Veličenstvem. A uvádí, že budeme provádět eugeniku, ale abychom zničili třetí svět, budeme se snažit, aby měli zpočátku více dětí, takže to jejich společnost zdrží, ale pak je budeme zabíjet a sterilizovat později. Je to něco jako ráže dva až tři ve Vietnamu, abychom lidi zranili a způsobili tak další vysávání zdrojů, místo abychom je

prostě zabili. Říkají, že budeme zraňovat celý svět, abychom všechny udrželi na uzdě. Nesnaží se člověka pozvednout. Jsou to vesmírní zločinci.

AW: Ano. A vědí, co je v sázce, protože kdyby veřejnost to opravdu věděla, museli by se rozhodnout, co s nimi udělají.

AJ: Kdyby nás bylo příliš, elity by měly spáchat sebevraždu. Svět by na tom byl lépe.

AW: Jít příkladem, ano.

JC: Zdá se, že to dává určitý smysl. Ale je skutečně pravda, že elita, která skutečně řídí naši společnost, jsou psychopati? No, určitě jsou šlechtění, jak už jsme o tom v tomto podcastu mnohokrát mluvili, ale jak je to s rysy psychopatie? Podívejme se na některé politiky, kteří jsou samozřejmě jen nastrčenými osobami a loutkami pro samotnou skutečnou elitu, ale jsou zjevně ručně vybráni a připraveni pro své role. Vykazují tedy některé z rysů psychopata? Podívejme se na některé z těchto rysů. Psychopati, kteří nemají vůbec žádné svědomí. Samozřejmě nikdy necítí stud za žádný ze svých činů, ať už je sebehorší.

CBC: Rozzlobený kvůli etice a výdajům. Je zaměřen především na muže nalevo Davida Dingwalla, bývalého šéfa kanadské mincovny, který minulý měsíc opustil svou funkci pod palbou kritiky za své loňské výdaje ve výši více než 700 000 dolarů, dokonce i výdaje na balíček žvýkaček. Nyní je ve frontě na vládní odstupné.

BBC: Mynistrině Smithová a její manžel se omluvili v souvislosti s další kontroverzí ohledně výdajů poslanců. Uvedla, že omylem předložila požadavek na výdaje, který zahrnoval náklady na dva placené filmy pro dospělé, které sledovala v jejím rodinném domě. Smithová je již vyšetřována kvůli příspěvkům nárokováným na její druhý dům.

Nixon: Během dlouhého a obtížného období Watergate, cítil jsem, že je mou povinností vytrvat, vynaložit veškeré možné úsilí, abych dokončil funkční období, do kterého jste mě zvolili. V posledních dnech mi však bylo zřejmé, že již nemám v Kongresu dostatečně silnou politickou základnu, která by ospravedlňovala pokračování tohoto úsilí.

JC: Dobře, žádný stud. To sedí. Jaké další vlastnosti mají psychopati? No, s tím, že nemají žádný stud a žádné svědomí, jsou to pochopitelně rození lháři, jsou schopni lhát bez pocitu studu, bez uzardění, aniž by mrkli okem. A dokážou lhát stejně přesvědčivě, jako dokážou prodat jakoukoli jinou emoci nebo jakýkoli jiný fakt, kterému chtějí, abyste uvěřili, ať už kvůli jejich vlastní politické agendě, nebo jen pro zábavu.

Clinton: Ale chci říct Američanům jednu věc. Chci, abyste mě poslouchali, zopakuji to. S tou ženou, slečnou Lewinskou, jsem neměl sexuální styk. Nikdy jsem nikomu neřekl, aby lhal. Ani jednou, nikdy. Tato obvinění jsou lživá. A já se musím vrátit k práci pro americký lid. Děkuji vám.

Blair: Dochází k závěru, že Irák má chemické a biologické zbraně a že Saddám pokračuje v jejich výrobě. Že má existující a aktivní vojenské plány na použití chemických a biologických zbraní, které by mohly být aktivovány během 45 minut, a to i proti vlastnímu obyvatelstvu. A že se aktivně pokouší získat jaderné zbraně.

Cheney: Je dobré být zpátky v Radě pro zahraniční vztahy. Jak už zmínil Pete, jsem členem Rady už dlouho a po určitou dobu jsem byl vlastně jejím ředitelem. Nikdy jsem se o tom nezmínil, když jsem doma ve Wyomingu vedl kampaň za znovuzvolení.

H: Dovolte mi, abych se vás zeptal. Kdyby tyto zbraně hromadného ničení neměli, i když je to

všechno pravda, proč tedy pro nás představovali bezprostřední hrozbu?

Rumsfeld: Vy a několik dalších kritiků jste jediní, koho jsem slyšel použít výraz bezprostřední hrozba. Já ne. Ani prezident. A stalo se jakýmsi folklórem, že se tak stalo.

H: Říkáte, že to nikdo z administrativy neřekl?

R: Nemůžu mluvit za všechny v administrativě.

H: Viceprezident to neřekl?

R: Pokud máte nějaké citace, rád bych je viděl.

H: Vy jste řekl tohle: Někteří tvrdí, že jaderná hrozba ze strany Iráku není bezprostřední, že Saddám má jaderné zbraně nejméně za pět až sedm let, já bych si tím nebyl tak jistý. To je blízko k bezprostřednímu.

R: No... snažil jsem se být přesný. Žádný teroristický stát nepředstavuje větší nebo bezprostřednější hrozbu pro bezpečnost našich lidí a stabilitu světa než režim Saddáma Husajna v Iráku.

JC: Rození lháři. Dobře, to sedí. A co potom hlavní rys psychopata, tedy někoho, kdo je schopen vědomě a záměrně ubližovat druhým, aniž by měl výčitky svědomí nebo cítil vinu, ať už pro vlastní prospěch, nebo opět jen pro zábavu.

Bush: Musíme zastavit teror. Vyzývám všechny národy, aby udělaly vše, co je v jejich silách, a zastavily tyto vraždící teroristy. Děkuji vám. Nyní sledujte tohle.

Novinář: Jinými slovy, pokud prezident usoudí, že musí někoho mučit, včetně rozdrčení varlat jeho dítěte, neexistuje žádný zákon, který by mu v tom mohl zabránit.

Yoo: Žádná smlouva. N: Také žádný zákon ze strany Kongresu. To jste napsal v memorandu ze srpna 2002.

Yoo: Záleží na tom, proč si prezident myslí, že je to třeba.

Novinářka: Slyšeli jsme, že zemřelo půl milionu dětí. To je víc dětí, než kolik jich zemřelo v Hirošimě. Stojí ta cena za to?

Albrightová: Myslím, že to je velmi těžká volba, ale myslíme si, že cena za to stojí.

J: Miku, vítejte v pořadu.

M: Děkuji za pozvání.

J: Pojdme si promluvit o kryse týdne. Proč je korporace Bayer krysou týdne?

M: Interní dokumenty ukazují, že poté, co tato společnost absolutně věděla, že má lék, který byl infikován virem AIDS, stáhli tento přípravek z trhu v USA a poté ho začali prodávat ve Francii, Evropě, Asii a Latinské Americe. Lék se jmenoval Faktor 8, byly to injekční léky, které se používaly pro hemofiliky, většinou pro děti, které se narodily s hemofilií.

J: Vydržte. Říkáte, že Bayer věděl, že ten lék je nakažený virem AIDS? Stáhli ho z trhu v Americe a pak ho vypustili na trhy v zámoří?

M: Museli přijít na způsob, jak vydělat na výrobku, který nemohli v Americe prodávat. Dosáhli obrovského zisku. Výrobek vypustili v Japonsku, Španělsku a Francii.

Obama: Přijeli bratři Jonasovi. Jsou někde venku. Sasha a Malia jsou jejich velkými fanoušky. Ale chlapi, ať vás nic nenapadne. Mám pro vás dvě slova. Dravé drony. Nikdy je nebudete čekat. Myslíte si, že vtipkuji?

Clintonová: Ano, přišli jsme, viděli jsme, on zemřel.

JC: Nechutná schopnost projevovat bezcitnou neúctu k lidskému životu a působit druhým nevýslovnou bolest a utrpení, aniž by člověk byť jen letmo projevil výčitky svědomí? Podle všeho to platí. Ano, všechny tyto příklady jsou velmi znepokojivé. A doporučuji vám, abyste se podívali na seznam dokumentace k dnešní epizodě, kde najdete odkazy na všechny tyto konkrétní zvukové ukázky, které jsem právě použil k ilustraci těchto příkladů.

Protože jsou samy o sobě docela názorné. A myslím si, že je lákavé a možná někdy i snadné poukázat, když ne na skutečnou klinickou psychopatii některých z těchto jednotlivých politiků, jako je samozřejmě Donald Rumsfeld z 89. dílu. Co někoho takového vede k tomu, že se tak chová? No, dost možná by to mohla být psychopatie.

Ale jak říkám, i když je to velmi lákavé, myslím, že pokud poukážeme na psychopatické rysy nějakého jednotlivého politika nebo politiků, dokonce i jejich skupiny, tím, že je identifikujeme, myslím, že riskujeme, že si spleteme tahy štětce s obrazem.

To znamená, že pokud se budeme na obraz dívat příliš pozorně na každý jednotlivý tah štětce, možná si ani neuvědomíme, že to, na co se díváme, je obraz, musíme na chvíli ustoupit a podívat se na obraz a jeho širší kontext, abychom pochopili, na co se díváme. Takže ano, zdá se, že v naší společnosti existuje řada lidí na mocenských pozicích, kteří vykazují psychopatické sklony a dost možná jsou skutečnými psychopaty. Co nám to říká o společnosti?

Abychom se začali zabývat širším obrazem systému, který stojí za všemi těmito jednotlivými psychopaty, podívejme se na velmi zajímavou práci nazvanou Politická ponerologie, jejímž autorem je málo známý psycholog a badatel, doktor Andrew Lobačevskij. Ponerologie je teologický termín pro studium zla. Ale za železnou oponou, v době vlády komunistů nad Polskem, začal doktor Lobačevskij spolu s některými svými kolegy vědecky zkoumat, co považujeme za zlo.

Proč zlí lidé dělají to, co dělají? A jak se dostanou do mocenských pozic, kde mohou dělat to, co dělají? Politická ponerologie je konečným výsledkem desetiletí výzkumu, z přímé osobní zkušenosti života v komunistické diktatuře. Je zřejmé, že doktor Lobačevskij a jeho kolegové věděli, o čem mluví, a věnovali se dlouholetému studiu. Vypadá to na velmi fascinující knihu. A vlastně ji ani nebudu doporučovat, protože jsem ji ještě nečetl celou.

Ale pasáže, které jsem četl, byly nesmírně poučné a nesmírně zajímavé. Běžte se podívat na web ponerology.com pro tuto knihu Politická ponerologie. Právě teď bych se rád obrátil na konkrétní pasáž z Politické ponerologie, která se nachází v článku na cassiopea.org, který z tohoto díla uvážlivě cituje. V této pasáži doktor Lobačevskij hovoří o tom, jak se může vyvinout společnost, v níž jsou přirozenými vládci psychopati. Ve skutečnosti je to téměř přirozený proces ve společnosti.

Cituji: „V každé společnosti na tomto světě vytvářejí psychopatičtí jedinci a někteří z dalších deviantů ponerogeneticky aktivní síť společných spolků částečně odcizených od společenství normálních lidí. Určitá inspirativní role esenciální psychopatie v této síti se také jeví jako běžný jev. Uvědomují si, že jsou jiní, jak získávají životní zkušenosti a seznamují se s různými způsoby boje za své cíle. Jejich svět je navždy rozdělen na „my a oni“.

Jejich svět s vlastními zákony a zvyky a ten druhý cizí svět plný domýšlivých představ a zvyků, ve světle kterých jsou morálně odsuzováni. Jejich smysl pro čest jim velí podvádět a hanět ten druhý lidský svět a jeho hodnoty. V rozporu se zvyky normálních lidí považují neplnění slibů či závazků za obvyklé chování. Učí se také, jak jejich osobnost může mít traumatizující účinky na osobnost těchto normálních lidí a jak využít kořenů teroru pro účely dosažení svých cílů. Tato dichotomie světů je trvalá a nezmizí, ani když se jim podaří uskutečnit své sny o získání moci nad společností normálních lidí. To dokazuje, že toto oddělení je biologicky podmíněné.

U takových lidí se jako nějaká mladická utopie vynořuje sen o šťastném světě a společenském systému, který by je neodmítal a nenutil je podřizovat se zákonům a zvykům, jejichž smysl je pro ně nepochopitelný. Sní o světě, v němž by převládal jejich jednoduchý a radikální způsob prožívání a vnímání reality, tj. lhaní, podvádění, ničení, využívání druhých atd. a kde by ovšem měli zajištěno bezpečí a blahobyt.

Ti ostatní, odlišní, ale také technicky zdatnější, by se měli dát do práce, aby tohoto cíle dosáhli. My přece vytvoříme novou vládu, vládu spravedlnosti pro psychopaty. Oni jsou připraveni bojovat a trpět v zájmu takového nového statečného světa a také samozřejmě způsobovat utrpení ostatním. Taková vize ospravedlňuje zabíjení lidí, jejichž utrpení je nepohne k soucitu, protože nejsou zcela konspecifiční.“ Konec citace.

V této pasáži Dr. Lobačevskij poukazuje na to, že nejen že psychopati se přirozeně dostávají do mocenských pozic ve společnosti, právě vzhledem k tomu, že přirozeně touží po mocenských pozicích nad normálními lidmi, ale samozřejmě také proto, že jsou to rození lháři, vrazi a podvodníci, kteří udělají cokoli, aby se do těchto mocenských pozic dostali, ale také proto, že začnou utvářet samotnou společnost jako odraz své vlastní osobnosti. Společnost se stane psychopatickou k jejich obrazu, jakmile získají tyto páky kontroly.

To je zásadní bod, který je třeba pochopit a který má četné důsledky. Jedním ze způsobů, jak lze samotnou společnost nasměrovat do psychopatického systému, v němž samozřejmě uspějí právě psychopati, je skrze ovládnutí naší korporátní ekonomické existence. Život v korporátním státě, základní psychopatie samotných korporací, téměř jako jednotlivců, má zásadní význam. A stejně jako mají psychopati tendenci stoupat v lidské společnosti, tak mají psychopatické korporace tendenci stoupat v korporátní struktuře ekonomického světa.

To je velmi důležitý bod, jehož formulaci přenechám doktoru Robertu Hareovi. Jistě si vzpomenete z dřívější části tohoto dílu, že Dr. Hare je průkopníkem v oblasti studia psychopatie, který přišel s diagnostickým testem, který se dodnes používá k diagnostice psychopatů. V roce 2003 se objevil v kanadském dokumentárním filmu Korporace. A v tomto dokumentu diagnostikoval samotné korporace jako psychopaty pomocí skutečných kritérií, která by použil k diagnostice jakéhokoli pacienta jako psychopata.

Dr. Hare: Vztahy psychopatů s ostatními jsou povrchní, velmi málo hluboké, většinou převažuje styl nad obsahem. A jde o to zapůsobit na ostatní jedince, abyste je nějakým způsobem dostali do pozice, kdy s nimi můžete manipulovat. Korporace, jak si představuji, by se tomu v mnoha ohledech nelišila, měly by firmy pro styk s veřejností, trávit by polovinu svého času a velkou část svého rozpočtu ve snaze prezentovat určitý obraz.

Nikdy byste nepoznali skutečnou korporaci, viděli byste jen to, co chtějí, abyste viděli. Psychopat je také grandiózní jedinec, má velmi silné sebevědomí a věří, že je středem vesmíru, lepší, chytřejší než všichni ostatní. Korporace, předpokládám, že téměř ze své podstaty by musely zaujmout tento specifický postoj, pokud by zaujaly postoj, že jsou vlastně podřadní před každou jinou společností, asi by se daleko nedostaly. Představuji si, že by strávily strašně moc času vysvětlováním ostatním i samy



sobě, že jsou nejlepší.

Psychopati jsou také velmi manipulativní, mají tendenci podvádět ostatní lidi, aby se je pokusili zformovat do něčeho, co mohou využít. Psychopat je ve skutečnosti predátor. A jako predátor se snažíte svou kořist dostat do správné pozice pro to, abyste mohli tento určitý objekt využít. Je korporace stejná? Do značné míry bych si to tak představoval, protože se snažíte manipulovat vším, včetně veřejného mínění, to za prvé. A představte si, že na prodejní schůzce, kde se snažíte všechny rozpumpovat, musíte je zmanipulovat, dostat je do pozice, kdy skutečně věří něčemu, čemu předtím možná nevěřili. Psychopat postrádá empatii.

A to prostě znamená, že pro psychopata je velmi obtížné nebo nemožné vžít se do emoční kůže někoho jiného. Může chápat na nějaké superpovrchní úrovni, že ten člověk prožívá něco, co by si ostatní lidé mohli vyložit jako emoce, ale psychopat nechápe, co to je. Může firma nebo korporace postrádat empatii? Možná by z definice musela. Pokud se obáváte o osud svých konkurentů a také široké veřejnosti, nemusíte mít zisky, které jsou úctyhodné. Takže předpokládám, že korporace by mohla postrádat empatii ve smyslu jako psychopat.

Postrádá výčitky svědomí, to je další vlastnost psychopatie. Korporace, jak si představuji, by na tom byla podobně. Pokud ovšem není přistižena. Psychopat, který je přistižen při spáchání trestného činu, první, co řekne, je: „Lituji toho, cítím výčitky svědomí,“ ale až když je přistižen. A dovedu si představit, že většina korporací je na tom podobně. Pokud nějaký regulační orgán zjistí, co děláte, a pokud je to považováno za nezákonné, dovedu si představit, že řeknou: „Ano, je nám to opravdu líto.“ Ale jinak to pravděpodobně neudělají.

Psychopat nepřijímá odpovědnost za své chování. Obvykle je rozptýlení odpovědnosti pro psychopata název hry, někdo jiný mě k tomu donutil, nebyla to moje vina, byl to osud. Nejsem za to zodpovědný. Korporace to dělají téměř běžně, řekl bych. Ve skutečnosti mají pracovníky pro styk s veřejností, jejichž jediným úkolem je zajistit, aby se tento obraz vykresloval široké veřejnosti. Že to byl někdo jiný, byl to osud, politické rozhodnutí nebo trh náhle krachl, byla válka na nějakém jiném místě.

Psychopati bývají impulzivní, ale v poměrně kontrolovaném smyslu, to znamená, že většina psychopatů nebude dělat věci, pokud je přítomna vnější kontrola. Psychopat na rohu ulice nespáchá zločin, když vedle něj stojí policista. Na druhou stranu, pokud tam ta vnější kontrola není, tak je možné, že ten člověk udělá, co se mu zachce, pokud má šanci, že mu to projde. Jsou korporace impulzivní?

Je těžké to skutečně posoudit, ale řekl bych, že ano, v některých případech. Zejména pokud korporace není dobře strukturovaná, pokud nejsou pevně stanovená pravidla a chování a hierarchická struktura, pak by bylo velmi možné, aby korporace jednala impulzivně. Pokud to uděláte, pak se vystavujete riziku, že utrpíte poměrně vážné ztráty.

Psychopati nemají dlouhodobé cíle, většinou jejich věci, o které usilují, jsou krátkodobé a daly by se označit za krátkodobou formu hédonismu. A korporace jsou na tom podobně. Dalo by se tvrdit, že obětování krátkodobých zisků za dlouhodobý potenciál dosahování zisků by nebylo v nejlepším zájmu společnosti.

Takže téměř ze své podstaty by jim musely chybět dlouhodobé cíle. A některé korporace samozřejmě mají dlouhodobou strategii. Zároveň ale mají krátkodobé cíle, musí jít například na příští schůzi akcionářů a ukázat, že existuje zisk. Špatná kontrola chování je další charakteristikou, která definuje psychopata. Jsou to jedinci, kteří velmi snadno ztratí nervy a dělají věci, které jsou z krátkodobého hlediska poměrně iracionální, ale dělají to velmi kontrolovaně, že vědí, co dělají, a může jít o reakce frustrace.

Korporace je... to je pro mě velmi obtížné vyhodnotit, aby se to převedlo přímo do korporátní oblasti, musím se nad tím zamyslet v příštích čtyřech nebo pěti letech. Psychopati mají tendenci být nezodpovědní. A to znamená, že jejich chování nebere v úvahu, co se pravděpodobně stane někomu jinému, jejich vlastní chování ohrožuje ostatní lidi neustále, může to být při řízení, může to být v jejich osobních vztazích nebo cokoli, co dělají v jejich obecném životě. A korporace si dovedu představit, že by mohly být nezodpovědné úplně stejně.

Tedy ve snaze uspokojit korporátní cíl, všichni ostatní jsou ohroženi. Mohly by to být i jiné společnosti. Vlastně by se dalo tvrdit, že je to v obchodním smyslu dobré. Pokud se váš konkurent dostane na vedlejší kolej, protože se vůči němu chováte nezodpovědně, je to dobře. Pokud z toho máte nějaký cíl, nějaký prospěch. Psychopati mají také tendenci k anti-sociálnímu chování, nebo přinejmenším k asociálnímu, a to již od útlého věku. A to pokračuje po většinu života.

A tím mám na mysli, že jejich chování nemusí být nutně kriminální v pravém slova smyslu. Ale je škodlivé pro ostatní lidi. Nemusí brát v úvahu skutečnost, že vaše chování bude mít negativní důsledky pro někoho jiného. Korporace může být hodně podobná. A to souvisí s odpovědností do jisté míry, že to, co dělají s ohledem na širokou veřejnost a jiné společnosti, by bylo jasné nahlíženo nebo vykládáno jako asociální nebo protispolečenské.

JC: Jistě není od věci pochopit, že samotné korporace se mohou ve společnosti chovat jako psychopati, tím, že lžou, podvádějí, kradou, klamou, a ano, dokonce i vraždí, aby dosáhli svého cíle – zisku. Ale stejně tak je zřejmé, že korporace a korporátní struktura ekonomiky není jedinou vůdčí silou ve společnosti nebo odrazem naší společnosti jako kultury. Toto téma ohýbání společnosti do psychopatického systému je samozřejmě prostě příliš rozsáhlé na pochopení během jednoho posezení a abych ho mohl případně vyjádřit v jednom videu.

Ale je zde třeba udělat důležitý rozdíl. A to, že ačkoli mnoho zdrojů a včetně mnoha psychologů má tendenci slučovat psychopatii a psychopaty se sociopatií a sociopaty, existují doktoři, kteří mezi těmito pojmy rozlišují. Rozdíl spočívá v tom, že psychopati jsou psychopatičtí ze své podstaty, je to součást jejich vrozených sklonů, ať už je to genetická predispozice, nebo něco, co souvisí s chemií mozku nebo hormony, nebo ať už to vzniká jakkoli, je to nějakým způsobem součástí jejich vrozeného charakteru.

Sociopati jsou naproti tomu ti, kteří se psychopatickými sklony stanou nebo je projevují. Ty jsou ale výsledkem nebo vznikají v důsledku faktorů prostředí, do kterého se dostali. Například u lidí žijících ve stejné domácnosti s psychopatem, zejména u vnímavých a vyvíjejících se malých dětí, se často vyvinou psychické abnormality, včetně sociopatických sklonů a rysů. Když jsme tedy jako společnost umístění do psychopatické struktury a systému, jak to například nastínil Dr. Robert Hare v psychopatickém korporátním státě, nakonec lidé žijící v tomto systému začnou přebírat tyto psychopatické rysy a tendence a stanou se sociopatickými.

Jedním z příkladů, který vám dnes zanechám, je obzvláště znepokojivý článek z Daily Mail z 13. června 2009. Ten se objevuje pod titulkem: „Proč bych je sakra měla litovat, říká žena vojačka, která zneužívala irácké vězně ve věznici Abú Ghrajb“. Cituji: V tomto hluboce znepokojivém rozhovoru, mučitelka z přívěsu, která šokovala svět tím, že se objevila na šokující fotografiích na památku, zůstává naprosto bez lítosti a říká, že má dalších 800 fotografií mučení, které by mohly otrást Bílým domem.

Při rozhovoru mě zarážejí tři věci: dechberoucí nedostatek lítosti Linndie Englandové. Její nevhodnost být sloužícím vojákem a naprostá lhostejnost vůči strašlivě týraným vězňům v Abú Ghrajb, z nichž 90 % bylo později propuštěno bez obvinění. Jelikož se jejího životního příběhu nechtěl dotknout žádný zavedený životopisec, upustil od něj dokonce i literární agent, který se staral

o všeobecně haněnou knihu OJ Simpsona „Kdybych to udělal já“.

Její biografii napsal místní autor Gary Winkler. Pro muže, jehož dvě předchozí díla byla libozvučnými kronikami života v Apalačském pohoří, se ukázala jako poučná zkušenost. Nejenže se se svým objektem a jejím agentem, právníkem a důvěrníkem Royem T. Hardym, rozkmoťil, ale navíc měl očividné potíže přimět charakteristicky uzavřenou Englandovou, aby se mu otevřela. „Prostě si nemyslím, že je to hluboký člověk,“ Winkler, bývalý hudebník s bílým plnovousem po padesátce, uzavírá nešťastně.

Linndie má jen dvě nálady, znučenou a našťvanou. Během našeho prvního setkání, když přes mé otázky zívá, chápu, co má na mysli. O dva dny později, snad oživena antidepresivy v tabletách, na nichž je závislá, je Englandová živější a otevře se, aby popsala pozadí fotografií podrobněji než kdykoli předtím. Byly pořízeny během tří různých nocí na přelomu října a listopadu 2003. V té době bylo jejím úkolem zpracovávat formuláře pro přijetí a propuštění zadržených osob. Jako pomocná administrativní pracovnice neměla co dělat na takzvaném Tvrdém místě v Abú Ghrajb, bloku asi 40 cel, kde byli drženi údajně nejnebezpečnější vězni.

Ale běžně se tam vkrádala pozdě v noci, aby spala s Granerem, dvoumetrovým bývalým mariňákem, který měl na starosti noční hlídku. Zeptal jsem se jí na jeden z nejmrazivějších snímků, na němž bylo sedm nahých vězňů, kteří byli přivedeni na blok poté, co se údajně někde ve věznici zúčastnili výtržnosti, donuceno vytvořit lidskou pyramidu.

Poté, co dal mužům pokyn, aby se navršili jeden na druhého, desátník Charles Graner hrdě objal Englandovou kolem ramen a usměvavá dvojice pózovala vedle groteskní změti lidského masa. Když se na snímek podíváme nyní, zdá se, že zadržení nemohli v této bolestivé pozici setrvat příliš dlouho, přesto Englandová zcela věcně tvrdí, že byli nuceni zůstat v nehybné poloze asi 20 minut. Když naznačím, že to muselo být nesnesitelně bolestivé, pokrčí rameny a odpoví, že asi ano. Proč tedy nepožádala Granera, aby to zastavil?

Úšklebek a další pokrčení ramen: „Jsem si docela jistá, že by řekl ne.“ Byli jsme jen tři a jich sedm. A on je chtěl zadržet tím, že je udrží ve spojení a soustředí se na to, aby nespadli, aby nás nepřemohli. Takhle mi to vysvětlil. Ale určitě nad nimi musela cítit nějakou lítost. Jak často, trvá do nekonečna, než odpoví a pak řekne: V mých očích byli nepřitelem. Druhá strana. Co se ve válce stane, stane se. Oni by nám udělali dvacetkrát horší věci. Konec citace.

Nechám posluchače, aby si celý ten článek přečetli sami. Jakkoli je znepokojivý, poskytuje vhled do člověka, který dost možná je psychopat, nebo se přinejmenším stal sociopatem. Samozřejmě, že jít tímto směrem a podívat se na to, jak psychopatická řídicí struktura mění společnost v bandu bezcitných sociopatů vůči svým bližním, v žádném případě v žádné podobě neomlouvá hrůzné činy těch, kteří jsou nakonec tímto systémem zkaženi, pokřiveni a znechuceni. Samozřejmě, že každý je zodpovědný za své činy.

Ale velmi děsivé na tom je, že společnost sama riskuje, že se stane nádobou, skrze kterou budou všichni přetvořeni v očí psychopatů. Pokud bude úspěch vždy definován podle podmínek psychopatů, pak každý bude chtít psychopaty napodobovat, aby se prosadil. Myslím, že tento typ věci na určité úrovni chápeme všichni. A bohužel si myslím, že jeden z 25 mých posluchačů to může chápat na úplně jiné úrovni. Ale i zde jako vždy nabádám a prosím své posluchače, aby se do výzkumu pustili sami.

Tohle je samozřejmě, jak říkám, ohromně rozsáhlé téma, které pokrývá a propojuje tolik bodů, o nichž jsme v tomto podcastu mluvili už dříve, že je opravdu nepředstavitelné přemýšlet o tom, že bychom to spravedlivě zpracovali v jediném díle. Myslím si však, že toto je jakýsi Rosettský kámen

informací, který mnohé z těchto bodů jasněji zaostří, stejně jako když odstoupíme od jednotlivých tahů šetce, odhalíme obraz, na který se díváme.

Tohle jsou klíčové informace, protože v nich není nic spekulativního ani teoretického. Existuje psychologický stav, který odděluje 4 % lidstva od zbytku lidstva a který z nich činí rozené vrahy, rozené lháře a rozené vůdce. Zbývajících 96 % si blaženě neuvědomuje, že by někdo mohl chovat tak strašné, chladné a vypočítavé myšlenky, jaké má psychopat, nedokáže si ani představit, že by takový systém mohl skutečně existovat, a proto se snadno nechá vést na porážku velkou lží.

Dnes vás však zanechám s touto myšlenkou. Pokud jsou psychopati vlci a ti, kdo si psychopaty neuvědomují, jsou ovce a ti, kdo si psychopaty uvědomují, ale sami psychopati nejsou, jsou ovčáctí psi, kteří se snaží ovce zahnat a vlky držet na uzdě... který z nich jste vy?

Hlas Johna Lennona: Myslím, že celou naši společnost řídí šílenci pro šílené cíle. A myslím si, že to jsem tušil, když mi bylo 16 a 12 let, ale vyjadřoval jsem to různě po celý svůj život. Je to ta stejná věc... Ale teď to můžu dát do věty, že si myslím, že nás řídí maniáci pro maniakální cíle. Pokud někdo může dát na papír, co naše vláda a americká vláda a Rusové, Číňané.... co se vlastně snaží dělat a co si myslí, že dělají. Byl bych velmi rád, kdybych věděl, co si myslí, že dělají. Podle mě jsou všichni šílení.

AUTOR: James Corbett

[ZDROJ](#)

Překlad: David Formánek/otevrisvoumys